

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te sudske savjetnice Dijane Bađure, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja M. S. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 5. ožujka 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske KLASA: UP/II-008-07/19-01/787, URBROJ: 401-01/06-19-2 od 6. prosinca 2019.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja N. n. d.d. od 13. studenoga 2018., kojim je odbijen zahtjev tužitelja za dostavu popisa propisa, odluka, akata i drugih dokumenata koji su objavljeni u Narodnim novinama od 1. siječnja 2012. do 31. prosinca 2017., u kojem će biti naznačen broj Narodnih novina u kojima su objavljeni, vrsta akata, datum objave i sadržaj objave, u strojno čitljivom obliku pogodnom za ponovnu uporabu. Tuženik je ocijenio zakonitim rješenje prvostupanjskog tijela javne vlasti, budući da se traženi podaci ne vode u obliku koji je žalitelj naveo u zahtjevu, a tijelo javne vlasti postupajući po Zakonu o pravu na pristup informacijama i (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI) nije dužno stvarati informaciju na način koji je u zahtjevu naveden.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj iznosi pregled postupka koji je prethodio donošenju osporenog rješenja te ističe da se članak 23. ZPPI-a na koji se poziva tuženik, odnosi na zahtjev za pristup informacijama, a ne na zahtjev za ponovnu uporabu informacija, koji je podnio (što je vidljivo iz sadržaja zahtjeva od 6. veljače 2018.). Poziva se na odredbu članka 29. ZPPI-a te smatra kako su ispunjene sve pretpostavke da se njegov zahtjev smatra zahtjevom za ponovnu uporabu informacija. Navodi da su N. n. d.d. jedino tijelo koje u svojim resursima i serverima posjeduje tražene informacije, kao i druga tijela u Republici Hrvatskoj npr. Središnji državni ured za razvoj digitalnog društva, koji objavljuje Središnji katalog. Razumljivo je da N. n. d.d. ne kreiraju tražene informacije, ali ih dobivaju od drugih tijela, obrađuju i spremaju na svojoj serverskoj infrastrukturi i objavljuju na internetskim stranicama pod domenom ... Predlaže Sudu da poništi osporeno rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu smatra tužbu neosnovanom, jer ostvarivanje prava na pristup informaciji u smislu odredbi članka 5. stavka 1. točke 3. i članka 18. stavka 5. ZPPI-a predstavlja pristup već gotovoj, postojećoj informaciji, a ne znači obvezu tijela javne vlasti da daje odgovore na pitanja, odnosno istražuje postojeće podatke i nakon toga izrađuje popis koji

je podnositelj zahtjeva zatražio. Smatra da se ne može raditi o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija s obzirom da i sam tužitelj u zahtjevu navodi kako informacije još ne postoje odnosno nisu objavljene na način kako on u zahtjevu traži, a ponovna uporaba informacija se može tražiti u slučaju već postojećeg registra odnosno baze podataka. Vezano na navod da bi tražene informacije trebale biti objavljene na internetskoj stranici tijela javne vlasti, ističe da se navedena obveza proaktivnog objavljivanja informacija u otvorenom formatu odnosi na tijelo javne vlasti koje ih donosi odnosno izrađuje, dok N. n. d.d. objavljuju podatke sukladno svojoj zakonskoj obvezi službenog glasila Republike Hrvatske. U žalbenom postupku je izvršen uvid u dostupne podatke koji se objavljuju na internetskim stranicama prvostupanjskog tijela javne vlasti te je zaključeno da to tijelo ne objavljuje i nema objedinjene podatke kako to traži tužitelj, nego bi iz postojećeg sustava objavljivanja trebalo izvući tražene podatke na način kako ih traži tužitelj, što ne predstavlja traženje sukladno odredbama ZPPI-a. Tijelo javne vlasti nema zakonsku obvezu objedinjavanja podataka koje vodi za svoje potrebe na način kako bi to odgovaralo podnositeljima zahtjeva pa stoga prvostupanjsko tijelo javne vlasti u konkretnom slučaju nije bilo u obvezi iz postojećih podataka izrađivati nove informacije samo zato jer takvi podaci zanimaju žalitelja. Također tijelo javne vlasti nema obvezu osigurati pretvorbu postojećih informacija iz jednog oblika u drugi ni osigurati uporabu dijela informacija te nema obveze obnavljati određenu informaciju samo u svrhu ponovne uporabe, što je propisano odredbom članka 27. stavka 2. ZPPI-a, iako je tuženik mišljenja da nema zapreke da se već javno objavljene informacije učine dostupnima u otvorenom obliku koji bi bio pogodan za ponovnu uporabu te da navedeno ne bi iziskivalo velik angažman prvostupanjskog tijela javne vlasti. Ponavlja kako je žalitelj nakon inicijalnog zahtjeva od 6. veljače 2018., podnio zahtjev za dopunu informacija, a tek u žalbi ističe kako je zapravo podnio zahtjev za ponovnu uporabu informacija, kojim nije tražio stvaranje nove informacije, nego izvoz postojećih objavljenih informacija iz sustava u strojno čitljivom obliku. Nakon uvida u sadržaj oba podnesena zahtjeva, prihvaćen je zaključak prvostupanjskog tijela javne vlasti da se traženi podaci ne vode u obliku koji je žalitelj naveo u zahtjevu te da dužnost tijela javne vlasti nije stvarati ih na način kako je zatraženo. Predlaže Sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Tužitelj nije dostavio očitovanje na navode odgovora na tužbu, iako je uredno pozvan dopisom od 27. siječnja 2020.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH i 29/17., dalje: ZUS), Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim.

Prvostupanjsko rješenje tijela javne vlasti doneseno je u izvršenju rješenja tuženika KLASA: UP/II-008-07/18-01/679, URBROJ: 401-01/06-18-1 od 24. listopada 2018. kojim je prvostupanjsko tijelo javne vlasti bilo obvezano utvrditi postoje li tražene informacije u zatraženom strojno čitljivom obliku, odnosno mogu li se iste ispisati/izvesti iz postojećih baza pri čemu je napomenuto da bi prvostupanjsko tijelo javne vlasti moralo uzeti u obzir i odredbe ZPPI-a o ponovnoj uporabi informacija te sukladno istima razmotriti mogućnost objave registara koje vode i koje je moguće pojedinačno pretraživati, u obliku pogodnom za ponovnu uporabu i u skladu s otvorenim standardima na svojim internetskim stranicama.

Postupajući po uputi tuženika prvostupanjsko tijelo javne vlasti je rješenjem zahtjev odbilo pri čemu je obrazložilo kako su brojne institucije i pojedinci iskazali dosad interes za pojedinim segmentima sadržaja službenih listova – od postupaka javne nabave određene vrste, javnih nabava pojedinih institucija do zakona i drugih propisa, pojedinačnih akata i drugih objava o određenim temama, u određenim vremenskim razdobljima. Navelo je kako ne raspolaže računalnim programima, kao ni osobljem koje bi objavljene podatke moglo

pretraživati, analizirati i na temelju toga sastavljati zatražene informacije. Stoga je zaključilo da nije u mogućnosti iz postojeće baze podataka ispisati/izvesti zatražene informacije. Navodi da se traži stvaranje nove informacije, a zatraženi podaci objavljeni su tijekom 6 godina u 860 „Narodnih novina – službeni dio“, 58 „Narodnih novina – međunarodni dio“ i tisućama postupaka javne nabave, objava o koncesijama, nadmetanjima, natječajima, sudskim i drugim oglasima. Podaci su javno objavljeni i svi su dostupni. Međutim popis zakona i drugih propisa, akata, odluka i drugih dokumenata strukturiran po brojevima „Narodnih novina“ u kojima su objavljeni, datumima objava, podnositeljima, vrsti akata i sadržajima objava, je nova informacija koja ovog trenutka ne postoji.

Rješenje tuženika koji je prihvatio obrazloženje prvostupanjskog tijela javne vlasti da se traži stvaranje nove informacije i zbog toga žalbu tužitelja odbio, Sud u okolnostima konkretnog slučaja, ocjenjuje zakonitim.

Naime, pravilno tuženik navodi kako pojam „informacije“ definiran odredbom članka 5. točke 3. ZPPI-a ne znači obvezu tijela javne vlasti da u povodu zahtjeva za pravo na pristup informacijama stvara novu informaciju kako ju traži podnositelj zahtjeva.

Isto tako, odredbom članka 27. stavka 2. ZPPI-a propisano je kako u svrhu ponovne uporabe tijela javne vlasti nemaju obvezu informaciju izraditi, prilagođavati ili izdvajati dijelove informacija ako to zahtijeva nerazmjerni utrošak vremena ili sredstava, niti se od tijela javne vlasti može zahtijevati da nastavi ažurirati, nadograđivati i pohranjivati informacije u svrhu ponovne uporabe.

Prvostupanjsko tijelo javne vlasti u je u smislu odredbe članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) obrazložilo kako ne posjeduje traženu informaciju u obliku koji traži podnositelj zahtjeva te je dalo objektivne razloge zbog kojih iz postojeće baze podataka nije u mogućnosti ispisati/izvesti zatražene informacije pa ovaj Sud ocjenjuje da je tuženik pravilnom primjenom mjerodavnog materijalnog zakona zakonito odbio žalbu protiv navedenog rješenja.

Slijedom svega izloženog, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, Sud je presudio kao u izreci.

U Zagrebu 5. ožujka 2020.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.